

[Krag.]

Ja, jeg beklager, at den højtærede Minister kan tale om noget, som han kalder Normen i den Formel, efter hvilken Kredsinddelingen skal ske. Der var Tale om en Norm, siger han, i 1915. Det kender jeg ikke noget til. I 1915 sagde man, at naar Grundloven fastslaar, at Hensynet til Indbyggertal, Vælgertal og Befolkningstæthed skal være bestemmende for Kredsinddelingen, saa gør vi det paa den Maade, at vi lægger Indbyggertal og Vælgertal sammen og dertil lægger 10 Gange Arealet i Kvadratkilometer for de enkelte Omraader, for derefter faar de forskellige Faktorer den Vægt, som det er rimeligt at give dem. Altsaa, i 1915 vilde man give Befolkningstætheden en Vægt, som i Forhold til de to andre Addender var udtrykt ved 10 Gange Arealet i Kvadratkilometer. Men hvis det var rigtigt dengang, maa det vel ogsaa være rigtigt nu, og naar det saa viser sig, at de to Addender er væsentlig forøget, men den tredje er forblevet uændret, saa siger jeg, at saa er dens Vægt væsentlig formindsket i Sammenligning med de to andre, og saa handler den højtærede Minister urigtigt over for de svagt befolkede Egne ved at anvende Formelen uændret ved Kredsinddelingen. Og det er det, han har gjort. Der er ikke nogen — vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Holger Eriksen —, som ønsker at halvere Københavns Repræsentation eller ønsker at gøre Uret over for denne Del af Landets Befolkning. Jeg vilde ønske, der var noget færre Mennesker her i København, det tror jeg vilde tjene hele det danske Samfund vel, men det lader sig nu ikke gøre at tilvejebringe dette; men saa maa vi ikke derfor undlade at vise den øvrige Del af Landets Befolkning det Hensyn, som dens Faatallighed i Forhold til det københavnske Indbyggertal gør rimeligt under Hensyn til hele det umaadelig store Interesseomraade, som præger hele Landet, i Sammenligning med de mere afgrænsede Interesser, der findes i København. Det er denne Betragtning, som vi har fremført, og som begrundet, at der skal tages Hensyn til Befolkningstætheden, og som ogsaa begrundet, at man tager dette Hensyn med samme Vægt i Forhold til Indbyggertal og Vælgertal nu, som man gjorde det i 1915.

Naa, jeg tør vist ikke trække større Veksler paa den høje Formands Velvilje. Hvis jeg tør det, vil jeg gøre en Bemærkning om denne Folkeafstemningsordning, som ogsaa nu den højtærede Minister har været inde paa, og hvis Tilretteleggelse han mener altid maa forme sig som et fuldkom-

men offentligt Anliggende. Dertil vil jeg sige, at det viser sig jo forud for hvert Valg, at de forskellige Partiorganisationer er særdeles vel i Stand til at forsyne samtlige Vælgere inden for hver enkelt Organisations Omraade med Materiale, ikke blot Meddelelse om Valget, men ogsaa Angivelse af Nummer paa Valgliste o. s. v., o. s. v., alt hvad de behøver at vide for at kunne melde sig paa Valgstedet. Hvad skulde der være i Vejen for, at Administrationen fulgte en lignende Fremgangsmaade? Saa kunde jo de Vælgere, som ønsker, at der skal afholdes en Folkeafstemning, indsende den dem tilsendte Seddel forsynet med deres Navn til Indenrigsministeriet, og de, der ikke ønskede, at Folkeafstemningen skulde finde Sted, kunde jo ganske roligt komme det dem tilsendte i Papirkurven. Jeg nævner bare dette som een Fremgangsmaade, der kunde følges; der er naturligvis andre, som ogsaa vilde være til Raadighed. Men den, der her er valgt, vil hindre mangan Mand i at melde sig med Krav om Folkeafstemning under Hensyn til de Konsekvenser, som denne hans Holdning eventuelt vil kunne faa. Her tænker jeg ikke mindst paa det store, store Tal organiserede Arbejdere her i Landet. Det henstiller jeg meget indtrængende til den højtærede Minister at han velvilligst vil overveje.

Hvad de saakaldte støttende Kandidater angaar, skal jeg indskrænke mig til at sige, at den Valglov, som vi har, jo bygger paa Partier, det er jo hele Grundlaget. Slaa Partiorganisationerne i Stykker, saa fordamper hele denne Valgordning som Dug for Morgensolen. Og naar dette er Tilfældet, siger jeg, at saa er det egentlig en ganske naturlig Betragtning at sige: enten er man inden for et Parti, eller ogsaa er man udenfor, disse her Amfibier, som ikke er nogen af Stederne, som har det ene Ben indenfor og det andet udenfor, er i mange Tilfælde kun egnede til at skabe Forvirring, hvor der burde være Klarhed. Jeg ser derfor ikke nogen Ulykke i, at den Slags Kandidater forsvandt af Valgloven. De Konsekvenser, vi har set af deres Indtræden her hidtil, har sandelig ikke været af den Beskaffenhed, at vi skal ønske Fortsættelsen. Men det er jo en mindre væsentlig Ting, som vi naturligvis kan tale om.

Sluttelig vil jeg sige til den højtærede Minister: Tag og slip Grebet i Gentofte, for det er jo tilsyneladende blevet den Akse, som Grundlovssagen skal dreje sig om.

Korsgaard: Jeg vil gerne begynde med at sige, at jeg haaber ikke at skulle trække